

પહેલો સગો પાડોશી

સ્વ. હરનીશ જાની

અમે ન્યુયૉર્ક શહેરમાં ઘર ખરીદ્યું અને ઈન્ડીયન તરીકે સારી છાપ પડે એ હેતુથી, અમે અમારા ઘરની આજુબાજુનાં બે ઘરો અને રસ્તાની સામેનાં બે ઘરોના પાડોશીઓને વાઈન અને ચીઝ માટે આમંત્ર્યા. આપણાં ચા-પાણી જ સમજોને! મારી પત્ની હંસાએ સાથે મોળાં સમોસાં અને પાતરાં પણ રાખ્યાં. તમે માનશો એ ચાર ઘરોના માલીકો વરસોથી ત્યાં રહેતા હતાં; પણ એકમેકના ઘરમાં કદી ગયા નહોતા. તેમને એકમેક સાથે બહારથી જ ‘હાય-હેલો’નો સંબંધ હતો. અમે તેમને એકમેક સાથે બોલતા કર્યા. પરંતુ પાડોશી સાથે બોલવાની ટેવ તો અમદાવાદથી જ ચાલુ થઈ હતી. જ્યારે પાડોશીની વાતો નીકળે છે ત્યારે મને મારા પહેલા પાડોશીઓ અચુક યાદ આવે છે.

સારા પાડોશી મળવા એ નસીબની વાત છે. સુખી જીવનનો આધાર પાડોશ પર છે. ભલેને લાઈંગ ક્લબમાં જાવ કે યોગના આસનો કરો; પરંતુ પાડોશી જો સારો નહીં હોય તો સુખી થવાના બધા પ્રયત્નો વ્યર્થ જવાના અને એ માનસીક ત્રાસ તમને તંદુરસ્ત નહીં જ થવા દે. બધાને સારા પાડોશી મળે એમ બનતું નથી. એ લગ્ન જેવી વાત છે. લગ્નમાં તો છુટા થવાય; પરંતુ સસ્તા ભાડાનું ઘર કાંઈ રસ્તામાં નથી પડ્યું. આમ જોઈએ તો પાડોશી તો બધા સારા જ હોય છે. જેવા આપણે તેવા આપણા પાડોશી. પરંતુ એમ ન પણ બને, જો તમારો પાડોશી, તમારો મકાનમાલીક હોય, તો પછી આવી બન્યું. આવી પરીસ્થિતીમાં તો એકલા તમારે જ તમારા પાડોશીને ખુશ રાખવાની કસરત કરવી પડે. જ્યારે પાડોશીઓ મકાનમાલીક અને ભાડુતના સંબંધે જોડાય છે, ત્યારે ભાડુતે બીયારાએ ‘પાડોશીધર્મ’ ભુલી જઈને ‘ભાડુતધર્મ’ પાળવાનો.

અમે નવા પરણેલાં હતાં ત્યારે અમદાવાદમાં મણીનગરની એક સોસાયટીમાં પહેલું ઘર માંડ્યું હતું. આ એ જમાનાની વાત છે કે જ્યારે ફ્લેટ બધા મુંબઈમાં હતા અને સોસાયટીઓ બધી અમદાવાદમાં હતી. એક રીટાયર્ડ કાકા અને કાકીના ઘરમાં અમે અમારું નવું ઘર માંડ્યું હતું. એમના બંગલાના પાછળના ભાગમાં એમના એક રુમમાં અમે દીવસે ‘દીવાનખાનું’ બનાવતા અને તે જ દીવાનખાનાને રાતે અમારો ‘બેડરુમ’ બનાવતા. કોઈ મહેમાન આવ્યા હોય તો તે નીચે જમીન પરની પથારીમાં સુએ. એટલે અમારા પલંગ પરથી નીચે જોઈએ તો ‘ગેસ્ટરુમ’ દેખાય. કાકાના

‘બાથરુમ’માં, અમે અમારું ‘કીચન’ બનાવ્યું હતું. જ્યારે નહાવું હોય ત્યારે કીચનને, બાથરુમમાં ફેરવી નાખતા.

હવે આ મગનકાકા અને શાંતાકાકી અમારા પાડોશી. એ પાછા અમારા મકાનમાલીક. અમારા આ પાડોશીનાં પરાક્રમ ઓછાં નહોતાં. એમના મકાનમાં રહેવા ગયાને પહેલે જ અઠવાડીયે મેં મારી મીલમાં કામ કરતા એક પેપર વેચતા છોકરા પ્રવીણ પાસે પેપર ચાલુ કરાવ્યું. વહેલી સવારે પ્રવીણ ‘ગુજરાત સમાચાર’ અમારી બારીમાંથી નાખી જાય. સાત વાગ્યે ચા સાથે પેપર વાંચીને હું મીલમાં નોકરી પર જાઉં. આમ થોડો વખત ચાલ્યું. તેમાં એક દીવસે બારીમાંથી પેપર ન પડ્યું. પરંતુ જ્યારે ઉઠીને બહારનું બારણું ખોલ્યું, ત્યારે જોયું તો પેપર ત્યાં પડ્યું હતું. ઉપર પાણીના છાંટા પણ હતા. તે દીવસે તો હશે, કહીને વાત પતાવી. બીજે દીવસે પણ પેપર ત્યાં મળ્યું. તે દીવસે મારે પ્રવીણને કહેવું પડ્યું કે, ‘ભાઈ, પેપર બારીમાંથી નાખ. આવું ચુંથાયેલું છાપું ન લાવ.’ પ્રવીણ કહે કે, ‘એ તો તમારા મકાનમાલીકે મને કહ્યું છે કે મારે છાપું પહેલાં તેમને ઘેર નાખવું.’ ‘અલ્યા, છાપું મારું અને પાડોશી તને ઓર્ડર કરે? છાપું તો મારે ત્યાં જ નાખવાનું.’

બીજે દીવસે છાપું બારીમાંથી મારા રુમમાં પડ્યું. હું એનો આનંદ અનુભવું, તે પહેલાં તો આગલા બારણામાંથી કાકા પ્રવેશ્યા. સાથે હતો પ્રવીણ. હું મારું આશ્ચર્ય વ્યક્ત કરું તે પહેલાં કાકાએ ચાલુ કર્યું, ‘આ બે પૈસાનો પેપરવાળો, મારે ત્યાં પેપર નાખવાની ના પાડે છે. મેં એને સમજાવ્યું કે હરનીશભાઈ પછી વાંચશે. મને પેપર પહેલાં આપવાનું. કેમ મારી વાત ખરી કે નહીં?’

હવે આ પ્રશ્નના જવાબનો ડાયલોગ જ હું ભુલી ગયો. કાકાએ મને હુકમ કર્યો : ‘કહી દો આ છોકરાને, કે દલીલો કર્યા સીવાય પેપર મારે ત્યાં નાખે.’

મને ન ગમતું કામ મારી પાસે કાકાએ કરાવ્યું. પ્રવીણ મારી સામે દયા ભાવનાથી જોતો હતો અને દુર ખુણામાં પત્નીના મોઢા પર હાસ્ય હતું. પાછળથી મને ખબર પડી કે કાકા ટોયલેટમાં મારું પેપર વાંચતાં ત્યારે તેમને ખુલાસો થતો. હવે મને પેપર પરના પાણીના છાંટાનું રહસ્ય પણ સમજાયું. થોડો વખત ગાડું બરાબર ચાલ્યું.

એક દીવસે સવારના પહોરમાં મેં બારણાં પાસે ‘ગુજરાત સમાચાર’ને બદલે ‘સંદેશ’ પેપર જોયું. આશ્ચર્ય તો થયું! પરંતુ ચલાવી લીધું. બીજે દીવસે પણ એ જ દશા. તે દીવસે મીલમાં પ્રવીણને મારે પુછવું પડ્યું કે, ‘ગુજરાત સમાચારનું શું થયું?’

જવાબ મળ્યો. ‘કાકાને એ નથી ગમતું.’ તે દીવસે કાકા જ મારી પાસે આવ્યા. બોલ્યા કે, ‘તમે બહારગામના, તમને પેપરમાં બહુ સમજ ન પડે. મારું માનો ‘સંદેશ’ રાખો. સંદેશ વાંચો. તમને ટેવ પડી જશે.’ કહેવાનું મન તો થયું કે, પાડવી હોય તો કોઈ પણ ટેવ પડે. પણ ન બોલાયું. હવે કાકાની કૃપાથી, હું ‘સંદેશ’ વાંચતો થઈ ગયો.

વાત આટલેથી નહોતી અટકી. અમારી પાસે રેડીયો હતો. અમારા ઘરમાં વાગે તે એમના ઘરમાં સાંભળાય. કારણ કે અમારું ‘ઘર’ એટલે એમનો બીજો ‘રુમ’ હતો. કાકાએ એમના ઘરમાંથી બેઠા બેઠા ફરમાન કર્યું, ‘આ શું? આખો દીવસ સીનેમાના ગાયનો સાંભળો છો! અમદાવાદ-વડોદરા સ્ટેશન પર હસમુખ બારાડીના ન્યુઝ લો.’ ‘ના’ પાડવાની મારી હીંમત નહોતી. ઓછા ભાડાનાં ઘર મળવાં મુશ્કેલ હતાં. પછીથી કાકાના ન્યુઝના સમય પણ મેં સાચવવા માંડ્યા.

હવે આ ન્યુઝની મુસીબત એ હતી કે એ સાંભળવા કાકા અમારા ઘરમાં જ બેસી પડતા. અમારે બે હાથ જોડીને કહેવું પડતું કે અમે નવાં પરણેલાં છીએ. માબાપથી દુર છીએ. અમારે ‘ભાડુતી ઘર’ સાથે ‘ભાડુતી માબાપ’ નથી જોઈતાં.

એક રવીવારે સવારના પહોરમાં કાકા આવ્યા. મને લાગ્યું કે જરુર રેડીયો સાંભળવા આવ્યા છે. એમણે જ શરુઆત કરી :

‘આજે શું કરો છો?’

મેં પાણી પહેલાં પાળ બાંધવા માંડી : ‘ઓહ, આજે અમે બહાર જઈએ છીએ.’

‘તો તો બહુ સારું. મારે તો રેડીયો સાંભળવો છે.’

હું કાંઈ બોલું તે પહેલાં કહે, ‘તમે રેડીયો લઈને થોડા જવાના છો? તમે મોટેથી મુકી દેજો. હું આગલા રુમમાં સાંભળીશ.’ હવે આ પાડોશીને તે કેમ પહોંચી વળાય?

બીજા પાડોશી તે પાછળના બંગલા માલીક એક કાકી અને તેમની વહુ. ઘરના પુરુષોની તો હાજરી પણ ન દેખાતી. બીયારા નીરુપદ્રવી હતા. કાકીને અમે બે વરસમાં ક્યાંય જતાં નથી જોયાં. આખો દીવસ તેમના બંગલાની પાળી પાસે ઉભા રહીને પીળા દાંત પર છીંકણી ઘસ્યા કરે અને છીંકણી ન ઘસતા હોય તોય દાંત પીળા જ લાગે. કહેવાની જરુર નથી કે છીંકણી ઘસતાં ઘસતાં થુંક્યા કરે. તેટલું ઓછું હોય તેમ છીંકણી ઘસતાં ઘસતાં આપણી સાથે વાતો ચાલુ કરી દેશે. તમારે સાંભળવી હોય કે નહીં. તે અગત્યનું નહોતું.

આ કાકી અમારાં માથાંની દવા હતી. અમારે કુતરાની જરુર નહોતી પડી. અમારે પોપટની જરુર નથી પડી. અમારા બારણાંથી તેમની પાળી માંડ દશ ફુટ દુર હતી. અમે સાંજે બારણું બંધ કરતાં હોય તો પહેલું પુછે, ‘કેમ, બહાર જાઓ છો?’ આ સવાલ પાછળ એમનો ઉદ્દેશ તો એ હોય કે, તમે ક્યાં જાવ છો? આપણે કહીએ કે, ‘હા, જરા બહાર જઈએ છીએ.’ તો બીજો સવાલ એ આવે કે, ‘સીનેમા જોવા જતા હશો?’ આપણે કહીએ કે, ‘એક જગ્યાએ જઈએ છીએ.’ તો પાછી ઈન્કવાયરી આવે કે, ‘સાસરે જતા હશો.’ તેમને ખબર હતી કે મારું સાસરું અમદાવાદમાં જ હતું. જો આપણે કહીએ કે સીનેમા જોવા જઈએ છીએ તો પછી જાણવા માંગશે કે, ‘કઈ ફીલ્મ જોવા જાવ છો?’

આમ ઓછું હોય તેમ એ સાસુ-વહુ અમારે ત્યાં આવતા-જતાની દેખભાળ રાખે. અમારા મહેમાનને હું આવજો કહેવા બહાર નીકળું અને મહેમાન માંડ પાંચ ડગલાં દુર જાય કે તો તુરત જ સવાલ આવે કે, ‘તમારા ભાઈ-ભાભી હતાં?’ આ તો આપણે હેન્ડલ કરી શકીએ. પરંતુ જ્યારે પત્ની ઘેર ન હોય અને કોઈ અમારે ઘેર આવ્યું હોય એનો રીપોર્ટ એ માજી મારાં પત્નીને આપે એવો રીપોર્ટ તો કોઈ ‘રાજકારણી’ પણ ન આપી શકે.

‘પેલાં નીશાબહેનનો સ્વભાવ બહુ માયાળુ.’

‘કોણ નીશાબહેન?’ પત્ની પુછશે.

‘પેલાં, ગઈકાલે તમારે ઘરે આવ્યાં હતાં તે.’

‘ઓહ, ગઈ કાલે નીશા મારે ત્યાં આવી હતી?’

‘હા, જ્યારે તમે નહોતાં ત્યારે.’

‘હશે કાંઈ કામ, હરનીશ મને પછી કહેશે.’

હવે આ ડાયલોગ હું અંદરથી સાંભળતો હોઉં. એટલે મારે માજીને કહેવું પડે કે, ‘જ્યારે નીશા અને એનો પતી હવે પછી અમારે ઘેર આવશે તો તમને પણ ચા પીવા બોલાવીશ.’ આ બધાંનું મુળ જ ‘બે આંખોનું મીલન’ છે. બહાર જતી વખતે મને ખબર હોય કે કાકી બહાર ઉભાં છે, તો તેમને અવગણીને પત્ની અને હું ખોટી ખોટી ગુસપુસ ચાલુ રાખીને, એમના તરફ જોયા સીવાય નીકળી જઈએ. જેથી ઈન્કવાયરીમાંથી બચી જવાય.

નજરની વાત કરીએ તો જગતમાં ‘દરેક વાતની મહોંકાણ જ નજર’ છે. નજરની ભાષામાં જ પ્રેમ થયા છે અને પાણીપત પણ થયાં છે.

અતુલ પ્રોડક્ટ્સ(વલસાડ)માં કામ કરતો હતો ત્યારે હું બેચલર હતો. મારા પાડોશી ગુણવંત દેસાઈ. માણસ બહુ મીઠા, નીરુપદ્રવી. પરંતુ એ નોકરી પરથી આવતા હોય અને મારા ખુલ્લાં બારણાંમાંથી, મને અંદર ખુરશી પર બેઠેલો જુએ અને અમારાં નયનો મળે, કે પોતાના ઘરમાં ન જતાં; સીધા મારા ઘરમાં ઘુસી જાય. પછી કલાક બે કલાક ઈંદીરા ગાંધી અને મોરારજી દેસાઈના પોલીટીક્સની વાત ઉપાડે. અને બે કલાક પછી જમીને જાય. મારે ત્યાં મારો નોકર અંબુ રાંધતો. એમની બેબી બીચારી, બેચાર વાર બોલાવવા આવે. એમને પત્ની નહોતી. મા હતાં. ગુણવંતભાઈએ મારા પર મોટામાં મોટો ઉપકાર કર્યો હોય તો એ કે, એમને લીધે હું પોલીટીક્સને ધીક્કારતો થઈ ગયો. આમ, જીવનના કેટલાય કલાકો નીરર્થક ચર્ચાઓમાંથી બચી ગયા, જે મેં ટેનીસ રમવામાં વાપર્યાં. જો ગુણવંતભાઈ આવતા હોય અને એમને પહેલાં જો હું જોઈ જઉં, તો હાથમાં ન્યુઝ પેપર લઈને, ખોલીને, તેમાં મોં છુપાવી દઉં અને અંદરથી જોઉં તો ગુણવંતભાઈ મારા ઘર તરફ પાસે આવી, ઘર તરફ જોઈ સ્હેજ ઉભા રહે અને મારા તરફથી કાંઈ રીસ્પોન્સ ન મળતા ચાલ્યા જાય. પણ આ કાંઈ આજું ન ચાલ્યું. ગુણવંતભાઈને મારી વીકનેસ ખબર હતી. બપોરે હું નોકરી પર જાઉં, ત્યારે એક કુતરું ઓટલા પર ચઢી આવે અને ઓટલા પર જ સુઈ જાય. સાંજે આવું તો એ કુતરાને પણ માનથી નીચે ઉતરવાનું કહેતો. ગુણવંતભાઈએ મને તેમ કરતાં જોયો હતો. હવે હું મારા પેપરમાંથી માથું ન કાઢું તોય, ગુણવંતભાઈ સીધા મારા ઘરમાં ધસી આવે.

‘તમારા ઈંદીરાજી, હવે કાકાને જંપવા દે તો સારુંથી ચાલુ કરી દે. ગુણવંતભાઈ મોરારજીની નાતના હતા. નસીબ જોગે હું ઈંદીરા ગાંધીની નાતનો નહોતો. નહીં તો અમારા મતભેદ રાજકીય બનવાને બદલે સામાજિક બનત. ગુણવંતભાઈ ઘરમાં ભલે ધસી આવે; પરંતુ એમના તરફ ન જોઉં. એમને અવગણું. તોયે એમનું બોલવાનું ચાલુ રાખે. મારી ધીરજની પરીક્ષા કરે. કલાક અડધા કલાકે હું બોલું કે, ‘ઓહ, તમે આવ્યા છો?’ ઘણી વખતે હું કહું કે, ‘ગુણવંતભાઈ, તમારું ઘર બાજુમાં છે. અહીં નથી.’ આ રોજની રામાયણ થઈ ગઈ. કારણ એક જ હતું કે, અમારા બન્નેના ઘરમાં ‘સ્ત્રી’ નહોતી. એમનાં મા હતાં. પણ મા સ્ત્રી ન ગણાય.

મારા ઘરની બરાબર સામે ગોવીંદભાઈ કૉટ્રાક્ટર રહે. અને ગોવીંદભાઈને મારી દશા પર હસવું આવતું. એ મારો અને ગુણવંતભાઈનો ખેલ જુએ. મારી મશ્કરી કરે, ‘જાની, ગુણવંતભાઈ આવતા દેખાય છે. પેપર વાંચવા માંડો.’ હવે ઘણી વખતે ગુણવંતભાઈની સાથે સાથે ગોવીંદભાઈ પણ ઘરમાં ઘુસી આવે. ગોવીંદભાઈને ‘દેશ’ના પોલીટીક્સ કરતાં ‘કંપની’ના પોલીટીક્સમાં રસ.

‘કેમ જાની, તમારી લેબમાં તમારા બોસ, **ભટ્ટ સાહેબ** શું કરે છે? સાંભળ્યું છે કે કંપની તેમને **અમેરીકા** મોકલવાની છે?’ એ એમની વાત પુરી કરે તે પહેલાં ગુણવંતભાઈ બોલે કે, ‘ભટ્ટને મારો ગોલી, **મોરારજીકાકા વડાપ્રધાન** બનવા જોઈએ.’ આમાં એક ખાનગી વાત એ હતી કે **ગોવીંદભાઈને પીવાની આદત** હતી. ગુણવંતભાઈને અને મને એ સમજાતું નહોતું કે નાનકડી **‘અતુલ કોલોનીમાં એમને દારુ ક્યાંથી મળતો હશે!’** જે હોય તે; પણ ગોવીંદભાઈ કાયમ ‘**રાજપાઠ**’માં આવી જાય. એટલે ગુણવંતભાઈ એમની સાથે કદી દલીલ ન કરે. તેમાં રાતે તો હું પણ તેમને છંછેડતો નહીં. ગોવીંદભાઈ, પોતાની **પત્ની સાથે**, આ **પીવાની ટેવને** કારણે **કાયમ ઝઘડતા** હોય અને ઘણી વખતે એ ઝઘડી, **ઘર છોડીને નીકળી જતા અને સીધા આવતા મારે ત્યાં**. એમની હાલત, એટલી ખરાબ હોય કે સીધું ચલાય પણ નહીં. એ હાલતમાં ચાર કદમ દુર મારું ઘર નજીક પડતું. **સીધા મારા ઘરમાં** ઘુસી આવતા. જેવા ગોવીંદભાઈ મારા ઘરમાં આવે કે **ગુણવંતભાઈ પણ ખેલ જોવા** પાછળ આવી ચઢે. હવે માણસને જો **ચઢી** હોય તો ક્યાં તો તે **હસે** અથવા તો **રડે**. જો હસે તો **ગાયનો ગાવા** બેસી જાય અને જો રડે તો તે **ફીલોસોફર** બની જાય, પોતાની **જાતને ધીક્કારે**, **પત્નીને ધીક્કારે**. તે કાળે સામે જે કોઈ બેઠું હોય તો તે એનો **મીત્ર** બની જાય. તો તેને પોતે **‘હવેથી નહીં પીએ’** એવું વચન આપે. કહેવાય છે કે **પીધેલો માણસ હમેશાં સાચું જ બોલે**. જે દીલમાં હોય તે તેની જીભ પર આવી જ જાય. તેમ છતાં ગોવીંદભાઈના **વચનનું**, નશો ઉતરતામાં, **બાજીભવન** થઈ જતું.

અમારો આ શીરસ્તો **ચાર વરસ** સુધી ચાલ્યો. આ બધાંનું કારણ સ્ત્રી હતી. ગુણવંતભાઈને સ્ત્રી નહોતી, એટલે સમય મારે ત્યાં ગાળતા. ગોવીંદભાઈને ત્યાં સ્ત્રી હતી, તેથી તે સમય મારે ઘેર ગાળતા હતા અને **મારા ઘરમાં સ્ત્રી નહોતી** એટલે આ બંધુઓ સાથે હું સમય ગાળતો. પાડોશીની વાત જવા દો. પરમાત્માને ભુલી જાવ. ધ્યાનથી વીચારશો તો લાગશે કે **જગત આખાનું નીયંત્રણ સ્ત્રી કરે છે**.

સ્વ. **હરનીશ જાની**

લંડનસ્થિત **ભાઈશ્રી. વીપુલ કલ્યાણી** તે કાળે લંડનથી ‘**ઓપિનિયન**’ નામનું ગુજરાતી માસિક પ્રકાશીત કરતા. તે ‘**ઓપિનિયન**’ના 5મી એપ્રિલ, 2008ના અંકમાં છપાયેલો આ લેખ, સ્વર્ગસ્થ **ભાઈ હરનીશ જાની**ના અને **ભાઈશ્રી. વીપુલ કલ્યાણી**ના સૌજન્યથી... ..**..ઉ.મ..**

(2009માં પ્રકાશીત થયેલા એમના બીજા હાસ્ય વાર્તાસંગ્રહ ‘સુશીલા’માં આ જ લેખ,
‘મેરે સામનેવાલી ખીડકી મેં..’ શીર્ષક હેઠળ છપાયો છે.. ..ઉ.મ..)

લેખક હવે સદેહે આપણી વચ્ચે નથી; પણ તેઓ વીપુલ હાસ્યસાહીત્ય સર્જી ગુજરાતી
હાસ્યજગતને સમૃદ્ધ કરી ગયા છે.

હાલ સમ્પર્ક : હંસા જાની - NJ-USA - Phone : +1-609-585-0861

અને છેલ્લી વાત :

એમનો પહેલો હાસ્યવાર્તા સંગ્રહ, ‘સુધન’, હવે ‘ઈ.બુક’ સ્વરૂપે તમે મફત ડાઉનલોડ
કરી તેમનું નીર્મળ હાસ્ય માણી શકો છો. તે માટે નીચેની લીંક પર ક્લિક કરી ડાઉનલોડ કરો :

<https://www.gujaratilexicon.com/ebooks/humour/sudhan/>

‘સન્ડે ઈ.મહેફીલ’ – વર્ષ: સોળમું – અંક: 464 –October 25, 2020

‘ઉંઝાજોડણી’માં અક્ષરાંકન: ઉત્તમ ગજ્જર - uttamgajjar@gmail.com

@@@@@

Have you ever visited : <http://www.gujaratilexicon.com> ?

More than 3,98,95,000 Gujarati Language lovers have visited
<http://www.gujaratilexicon.com>

More than 1,80,36,000 have visited Digital Bhagwadgomandal
<http://www.bhagwadgomandal.com>

More than 11,28,000 have visited Lokkosh
<http://lokkosh.gujaratilexicon.com>

More than 13,54,000 have visited Global-Gujaratilexicon
<http://global.gujaratilexicon.com>

@@@@@